

**Uchwała Nr ...../2026
Rady Powiatu Łęczyńskiego
z dnia ..... 2026 roku**

w sprawie rozpatrzenia skargi na nienależyte załatwienie wniosku

Na podstawie art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1684 ze zm.), art. 223§1, art. 246§1 w zw. z art. 241 oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), po rozpatrzeniu skargi Pana Sebastiana Wojtyny na nienależyte rozpatrzenie wniosku, Rada Powiatu uchwała, co następuje:

§ 1

Skargę Pana Sebastiana Wojtyny na nienależyte załatwienie wniosku przez Starostę Łęczyńskiego uznaje się za bezzasadną z przyczyn podanych w uzasadnieniu uchwały.

§ 2

Upoważnia się Przewodniczącego Rady Powiatu do zawiadomienia osoby wnoszącej skargę o sposobie jej rozpatrzenia.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 29 marca 2026 r. do Rady Powiatu Łęczyńskiego została skierowana skarga Pana Sebastiana Wojtyny na nienależyte załatwienie wniosku w trybie art. 246 § 1 w zw. z art. 229 pkt 4 k.p.a. złożonego w dniu 22 lutego 2026 r., w trybie art. 241 k.p.a., o ulepszenie organizacji pracy biura Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Łęcznej.

Na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia 2026 r., z przedmiotową skargą zapoznała się Komisja Skarg, Wniosków i Petycji. Komisja zapoznała się także ze złożonym uprzednio przez skarżącego wnioskiem oraz otrzymanym przez Pana Sebastiana Wojtynę zawiadomieniem o rozpatrzeniu wniosku, na które została złożona przedmiotowa skarga. Komisja wysłuchała Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Łęcznej.

Skarżący w złożonej skardze sformułował zarzuty dotyczące otrzymanego zawiadomienia o sposobie rozpoznania wniosku, jako że jego zdaniem naruszono obowiązki kontroli zarządczej (art. 68 ust. 2 pkt 1 i art. 69 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych w zw. z Komunikatem Nr 23 Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2009 r.). Skarżący wskazał, że organ bezpodstawnie twierdzi, iż brak przepisów proceduralnych w ustawie o ochronie konsumentów zwalnia go z obowiązku określania standardów pracy biura PRK. Kolejno skarżący zarzuca, wewnętrzną sprzeczność odpowiedzi, co jego zdaniem wynika z okoliczności, że organ odrzucił wniosek o wprowadzenie regulacji dla biura PRK, jednocześnie informując w tym samym piśmie o uchwaleniu nowego Regulaminu Organizacyjnego (Uchwała nr 20/113/2026 z 27 lutego 2026 r.) — zaledwie 5 dni po wpłynięciu wniosku. Następnie skarżący zarzucił brak rzetelnego uzasadnienia faktycznego i prawnego (art. 238 § 1 w zw. z art. 247 k.p.a.). Zdaniem skarżącego odpowiedź pomija obowiązki z ustawy o finansach publicznych, ustalenia NIK i praktykę innych starostw.

Końcowo, skarżący zarzucił błędną wykładnię „swobodnego uznania prowadzącą do usankcjonowania wieloletniej bierności biura PRK i deprecjacji jego ustawowej roli.

W uzasadnieniu skargi Pan Sebastian Wojtyna wskazywał przede wszystkim, że z otrzymanych w trybie dostępu do informacji publicznej danych wynika, że w latach 2023–2025 biuro PRK nie skierowało do sądu ani jednego powództwa na rzecz konsumentów, nie posiadało żadnych sformalizowanych procedur wewnętrznych, regulaminów ani standardów jakości, funkcjonowało na 1/2 etatu.

Zdaniem skarżącego, zgodnie z treścią złożonego wniosku, Starosta powinien opracować i wdrożyć pisemne procedury wewnętrzne biura Powiatowego Rzecznika Konsumentów (m.in. regulamin prowadzenia spraw, kryteria kwalifikacji do interwencji, standardów jakości odpowiedzi uwzględniających merytoryczną analizę prawną sporu). Ustalić transparentne wytyczne dotyczące aktywności procesowej, tj. określić przesłanki, przy spełnieniu których Rzecznik będzie korzystał z uprawnienia do wytaczania powództw sądowych (zgodnie z art. 42 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów). A ponadto, przeprowadzić audyt organizacyjno-kadrowy w celu oceny, czy wieloletnie utrzymywanie biura w oparciu o pracownika w ułamkowym wymiarze czasu pracy (1/2 etatu), zapewnia adekwatną do potrzeb mieszkańców realizację ustawowych zadań powiatu.

W otrzymanym przez skarżącego zawiadomieniu o sposobie rozpatrzenia wniosku, wskazano że Powiatowy Rzecznik Konsumentów działa w oparciu o art. 40 do 43 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1714), które określają zadania rzecznika. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, w tym art. 42 tejże ustawy, nie precyzuje formy, w jakiej rzecznik kieruje wystąpienia do przedsiębiorcy. Forma wystąpienia pozostaje zatem w granicach swobodnego uznania rzecznika. Wystąpienia mogą być kierowane w formie pisemnej, telefonicznej, za pomocą poczty elektronicznej, mogą też być realizowane poprzez osobiste spotkanie rzecznika z przedsiębiorcą. Decyzja o formie i zakresie realizacji zadań

pozostawiona jest swobodnemu uznaniu rzecznika. W szczególności dotyczy to występowania do przedsiębiorców oraz wytaczania powództw i wstępowania do procesu. Aktywne zaangażowanie rzecznika w proces cywilny powinno być traktowane jako wyjątek uzasadniony szczególnymi okolicznościami (nietypowym charakterem sprawy, masowością roszczeń danego typu w obszarze działania rzecznika i wynikającymi stąd szczególnymi względami społecznymi, szczególną sytuacją konsumenta itd.). Wskazano także, iż przepisy ustawy z dnia 16 lutego 2007 r., nie przewidują żadnych przepisów proceduralnych, które rzecznik konsumentów ma stosować przy wykonywaniu swoich zadań, w tym w szczególności występując do przedsiębiorców. Działania rzecznika nie polegają na prowadzeniu postępowań administracyjnych i wydawaniu decyzji administracyjnych. Podstawą działania rzecznika nie są przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, ani także przepisy kodeksu postępowania cywilnego, zaś w obowiązujących przepisach brak jest podstaw prawnych do ingerowania przez organy powiatu w stosunki między rzecznikiem, będącym odrębnym organem, a konsumentem.

Pana Sebastiana Wojtynę poinformowano również, iż na stronie powiatu łęczyńskiego poświęconej Rzecznikowi Praw Konsumentów, Rzecznik udostępnia wzory pism reklamacyjnych, wniosków numery oraz kontakty z instytucjami zajmującymi się ochroną konsumentów. Rzecznik udostępniając wzory pomagał również dostosować wzór do konkretnego przypadku. Ponadto, praca Rzecznika jest również unormowana w Regulaminie Organizacyjnym Starostwa Powiatowego w Łęcznej powołanego Uchwałą Zarządu Powiatu nr 20/113/2026 z dnia 27 lutego 2026 r. Kwalifikacja do interwencji oraz umieszczenie jej w ramy kategoryzacji nie jest zatem możliwe ze względu na indywidualność spraw zgłaszanych do Rzecznika. Indywidualne podejście do każdej sprawy poprzedzające wnikliwą analizę dokumentacji umożliwia dopasowanie adekwatnych do wymiaru sprawy rozwiązań. Rezygnacja z trybu indywidualnego podejścia narażałaby Konsumentów na kategoryzację co wiąże się z ryzykiem dobrania niewłaściwej drogi postępowania, a w rezultacie braku satysfakcjonującego rozwiązania. W uzasadnieniu zawiadomienia wskazano także, iż Powiatowy Rzecznik Konsumentów przyjmuje w poniedziałki, środy oraz piątki w godzinach od 7:15 do godz. 14:15 jednak ten zakres nie uwzględnia czasu poświęconego na analizę spraw, pisaniu wystąpień do Przedsiębiorców, szkoleń zarówno organizowanych przez Rzecznika jak i szkoleń własnych. Co więcej w zawiadomieniu tym wskazano dla porównania instytucji powiatowego rzecznika konsumentów na terenie innych powiatów, że Powiat Łęczyński posiada 55 429 mieszkańców (dane GUS), Powiat Lubartowski – 83 039 mieszkańców (Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Lubartowie przyjmuje 3 x w tyg. tj. pon. 12:30-16:00, śr. 12:30 – 15:30, pt. 12:30-15:00), Powiat Kraśnicki – 87 726 mieszkańców (Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Kraśniku przyjmuje 1 x w tyg. śr. 7:30 – 14:00), Powiat Świdnicki – 68 739 mieszkańców (Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Świdniku przyjmuje w pon. 12:17, wt., śr. czw. 10:00 -15:30 oraz pt. 10:00- 15:00). Zatrudnianie Powiatowego Rzecznika Konsumentów na część etatów jest powszechne nawet w znacznie liczniejszych powiatach i w pełni wystarczające by zaspokoić potrzeby mieszkańców na tego typu bezpłatną pomoc prawną. Ponadto, że utworzenie biura powiatowego rzecznika jest możliwe jedynie na podstawie art. 40 ust. 4 ww. ustawy, czyli w przypadku gdy Powiat posiada powyżej 100 tys. mieszkańców. Końcowo w uzasadnieniu zawiadomienia wskazano, że Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Łęcznej podlega bezpośrednio Staroście Łęczyńskiemu, w konsekwencji jako pracownik samorządowy podlega okresowej ocenie przez bezpośredniego przełożonego.

Po przeanalizowaniu złożonej skargi Komisja uznała przedmiotową skargę za bezzasadną. W uzasadnieniu uchwały, Komisja wskazała że kontrola zarządcza - w myśl ustawy o finansach

publicznych art. 68 ust. 1 - to ogół działań i czynności zapewniających realizację celów i zadań jednostki finansów publicznych. W powiecie Łęczyńskim co należy zaakcentować nie funkcjonuje Biuro Rzecznika, a Powiatowy Rzecznik Konsumenta w Łęcznej nie dysponuje zaplanowanymi środkami w zakresie swojej działalności z budżetu Powiatu Łęczyńskiego. Stosownie do art. 44 ust. 3 ustawy o finansach publicznych, wydatki publiczne powinny być dokonywane:

- 1) w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasady uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów oraz zasady optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów,
- 2) w sposób umożliwiający terminową realizację zadań,
- 3) w wysokości i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań"

Ustawodawca w art. 68 ust. 2 ustawy o finansach publicznych wymienił przykładowe cele kontroli zarządczej i wskazał, że powinna ona zapewnić:

- 1) zgodność działalności z przepisami prawa oraz z procedurami wewnętrznymi,
- 2) skuteczność i efektywność działania,
- 3) wiarygodność sprawozdań,
- 4) ochronę zasobów,
- 5) przestrzeganie i promowanie zasad etycznego postępowania,
- 6) efektywność i skuteczność przepływu informacji,
- 7) zarządzanie ryzykiem.

Jak wskazano, w uzasadnieniu uchwały Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, kontrolę stanowi zatem ogół działań podejmowanych w określonym celu. Wszelkie zatem czynności służące realizacji zadań danej jednostki sektora finansów publicznych w sposób zgodny z prawem, efektywny, oszczędny i terminowy uznawane są za działania funkcjonujące w ramach systemu kontroli zarządczej. Skarżący nie doprecyzował, które cele kontroli zarządczej poddaje pod wątpliwość. W zawiadomieniu do skarżącego nie wskazano, że w Starostwie nie istnieją żadne procedury wewnętrzne, a jedynie iż biorąc pod uwagę charakter pracy Powiatowego Rzecznika Praw Konsumenta, w obowiązujących przepisach brak jest podstaw prawnych do ingerowania przez organy powiatu w stosunki między rzecznikiem, będącym odrębnym organem, a konsumentem, nie jest zatem celowym i nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa, nakładanie na rzecznika sztywnych sposobów postępowania w ramach realizowanych zadań.

Zgodnie z art. 40 ust. 5 ww. ustawy Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Łęcznej podlega bezpośrednio Staroście Łęczyńskiemu i wobec niego stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1135), w konsekwencji na podstawie art. 27 ww. ustawy Rzecznik jako pracownik samorządowy podlega okresowej ocenie przez bezpośredniego przełożonego. Rzecznik tak samo jak inni pracownicy starostwa powiatowego w Łęcznej podlega kontroli zarządczej.

W zakresie przywołanego w skardze Pana Sebastiana Wojtyny Regulaminu Organizacyjnego Starostwa Powiatowego w Łęcznej uchwalonego Uchwałą Zarządu Powiatu nr 20/113/2026 z dnia 27 lutego 2026 r., Regulamin ten nie obejmował zmian w zakresie Rzecznika Konsumentów w ten sposób w jaki wskazuje skarżący, nie utworzono bowiem biura Rzecznika. Utworzenie biura powiatowego rzecznika jest możliwe na podstawie art. 40 ust. 4 ww. ustawy, czyli w przypadku gdy Powiat posiada powyżej 100 tys. mieszkańców. Z perspektywy przywołanego artykułu oraz biorąc pod uwagę racjonalne wydawanie środków publicznych brak jest uzasadnienia dla utworzenia w powiecie łęczyńskim biura rzecznika, co zwiększyłoby m.in. koszty zatrudnienia w sytuacji gdy liczba mieszkańców Powiatu Łęczyńskiego sięga ok. 55 % liczby warunkującej utworzenie takiego biura, a zatem nawet nie zbliża się do liczby wskazanej w tym przepisie.

W odniesieniu do zarzutów skarżącego, że analiza praktyki innych starostw nie była przekazywana w piśmie RK.730.1.2026 z dnia 24 marca 2026 r., należy zauważyć że w zawiadomieniu tym wskazano że:

- Powiat Łęczyński posiada 55 429 mieszkańców (dane GUS):
- Powiat Lubartowski – 83 039 mieszkańców (Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Lubartowie przyjmuje 3 x w tyg. tj. pon. 12:30-16:00, śr. 12:30 – 15:30, pt. 12:30-15:00),
- Powiat Kraśnicki – 87 726 mieszkańców (Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Kraśniku przyjmuje 1 x w tyg. śr. 7:30 – 14:00),
- Powiat Świdnicki – 68 739 mieszkańców (Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Świdniku przyjmuje w pon. 12:17, wt., śr. czw. 10:00 -15:30 oraz pt. 10:00-15:00).

Z powyższych danych wynika, że zatrudnianie Powiatowego Rzecznika Konsumentów na część etatów jest powszechne nawet w znacznie liczniejszych powiatach i w pełni wystarczające by zaspokoić potrzeby mieszkańców na tego typu bezpłatną pomoc prawną.

W zakresie ustawy o finansach publicznych oraz ustaleń NIK skarżący nie podał czemu służyć miałyby przywołanie tych ustaw i organu. Argumenty przytoczone w zawiadomieniu z dnia 24 marca br. w pełni uzasadniały i w sposób obszerny wyjaśniały przyczyny odmowy uwzględnienia wniosku.

Jak wskazano w uzasadnieniu uchwały Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rzecznik chcąc realizować art. 42 ust 2 ww. ustawy uwzględnia m.in. możliwość wykazania zasadności roszczenia przed sądem, skalę naruszeń praw klienta, czy sprawa ma charakter jednostkowy, czy też dotyczy szerszego kręgu klientów, doniosłość sporu prawnego – czy zachodzi potrzeba rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego budzącego szczególne wątpliwości lub mającego precedens. Decyzja o formie i zakresie realizacji zadań pozostawiona jest swobodnemu uznaniu rzecznika. W szczególności dotyczy to występowania do przedsiębiorców oraz wytaczania powództw i wstępowania do procesu.

Rada Powiatu Łęczyńskiego, uwzględniając stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji oraz własną ocenę skargi na nienależyte rozpatrzenie wniosku, stwierdza że skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe, Rada Powiatu Łęczyńskiego uznaje skargę za bezzasadną.

Daniel Stowik

ADWOKAT
Olga Chabrys

Uchwała Nr 2../2026
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Łęczyńskiego
z dnia 8 maja 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na nienależyte załatwienie wniosku

Na podstawie art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1684 ze zm.), art. 223§1, art. 246§1 w zw. z art. 241 oraz 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), po rozpatrzeniu skargi złożonej drogą elektroniczną /e Doręczenia/ w dniu 29 marca 2026 r. przez Pana Sebastiana Wojtynę na nienależyte załatwienie wniosku w trybie art. 246 § 1 w zw. z art. 229 pkt 4 k.p.a., Komisja postanawia:

§ 1

Skargę Pana Sebastiana Wojtyny na nienależyte załatwienie wniosku przez Starostę Łęczyńskiego uznać za bezzasadną z przyczyn podanych w uzasadnieniu niniejszej uchwały.

§ 2

Zarekomendować Radzie Powiatu Łęczyńskiego podjęcie uchwały o uznaniu skargi Pana Sebastiana Wojtyny za bezzasadną.

§ 3

Projekt uchwały Rady Powiatu stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Komisji.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Komisji

Daniel Słowik

Wiceprzewodniczący

Arkadiusz Biegaj

Sekretarz

Jadwiga Jaskułecka

Członkowie: Adam Niwiński

Piotr Jastrzębski

Uzasadnienie

W dniu 29 marca 2026 r. do Rady Powiatu Łęczyńskiego została skierowana skarga Pana Sebastiana Wojtyny na nienależyte załatwienie wniosku w trybie art. 246 § 1 w zw. z art. 229 pkt 4 k.p.a. złożonego w dniu 22 lutego 2026 r., w trybie art. 241 k.p.a., o ulepszenie organizacji pracy biura Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Łęcznej.

Komisja na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia 2026 r., zapoznała się ze skargą, a także złożonym uprzednio przez skarżącego wnioskiem oraz otrzymanym przez Pana Sebastiana Wojtynę zawiadomieniem o rozpatrzeniu wniosku, na które została złożona przedmiotowa skarga.

Ponadto, komisja wysłuchała Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Łęcznej.

Skarżący w złożonej skardze sformułował zarzuty dotyczące otrzymanego zawiadomienia o sposobie rozpoznania wniosku, jako że jego zdaniem naruszono obowiązki kontroli zarządczej (art. 68 ust. 2 pkt 1 i art. 69 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych w zw. z Komunikatem Nr 23 Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2009 r.). Skarżący wskazał, że organ bezpodstawnie twierdzi, że brak przepisów proceduralnych w ustawie o ochronie konsumentów zwalnia go z obowiązku określania standardów pracy biura PRK. Kolejno skarżący zarzuca, wewnętrzną sprzeczność odpowiedzi, co jego zdaniem wynika z okoliczności, że organ odrzucił wnioski o wprowadzenie regulacji dla biura PRK, jednocześnie informując w tym samym piśmie o uchwaleniu nowego Regulaminu Organizacyjnego (Uchwała nr 20/113/2026 z 27 lutego 2026 r.) — zaledwie 5 dni po wpływie wniosku. Następnie skarżący zarzucił brak rzetelnego uzasadnienia faktycznego i prawnego (art. 238 § 1 w zw. z art. 247 KPA). Zdaniem skarżącego odpowiedź pomija obowiązki z ustawy o finansach publicznych, ustalenia NIK i praktykę innych starostw. Końcowo, skarżący zarzuca błędną wykładnię „swobodnego uznania, prowadzącą do usankcjonowania wieloletniej bierności biura PRK i deprecjacji jego ustawowej roli.

W uzasadnieniu skargi Pan Sebastian Wojtyna wskazywał przede wszystkim, że z otrzymanych w trybie dostępu do informacji publicznej danych wynika, że w latach 2023–2025 biuro PRK nie skierowało do sądu ani jednego powództwa na rzecz konsumentów, nie posiadało żadnych sformalizowanych procedur wewnętrznych, regulaminów ani standardów jakości, funkcjonowało na 1/2 etatu.

Zdaniem skarżącego, zgodnie z treścią złożonego wniosku, Starosta powinien opracować i wdrożyć pisemne procedury wewnętrzne biura Powiatowego Rzecznika Konsumentów (m.in. regulamin prowadzenia spraw, kryteria kwalifikacji do interwencji, standardów jakości odpowiedzi uwzględniających merytoryczną analizę prawną sporu). Ustalić transparentne wytyczne dotyczące aktywności procesowej, tj. określić przesłanki, przy spełnieniu których Rzecznik będzie korzystał z uprawnienia do wytaczania powództw sądowych (zgodnie z art. 42 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów), a ponadto przeprowadzić audyt organizacyjno-kadrowy w celu oceny, czy wieloletnie utrzymywanie biura w oparciu o pracownika w ułamkowym wymiarze czasu pracy (1/2 etatu), zapewnia adekwatną do potrzeb mieszkańców realizację ustawowych zadań powiatu.

W otrzymanym przez skarżącego zawiadomieniu o odmownym sposobie rozpatrzenia wniosku, wskazano że Powiatowy Rzecznik Konsumentów działa w oparciu o art. 40 do 43 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1714), które określają zadania rzecznika. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, w tym art. 42 tejże ustawy, nie precyzuje formy, w jakiej rzecznik kieruje wystąpienia do przedsiębiorcy. Forma wystąpienia pozostaje zatem w granicach swobodnego uznania rzecznika. Wystąpienia mogą być kierowane w formie pisemnej, telefonicznej, za pomocą poczty elektronicznej, mogą też być realizowane poprzez osobiste spotkanie rzecznika z przedsiębiorcą. Decyzja o formie i zakresie realizacji zadań pozostawiona jest swobodnemu uznaniu rzecznika. W szczególności dotyczy to występowania do przedsiębiorców oraz wytaczania powództw i wstępowania do procesu. Aktywne zaangażowanie rzecznika w proces cywilny powinno być traktowane jako wyjątek uzasadniony szczególnymi okolicznościami (nietypowym charakterem sprawy, masowością roszczeń danego typu w obszarze działania rzecznika i wynikającymi stąd szczególnymi względami

społecznymi, szczególną sytuacją konsumenta itd.). Wskazano także, iż przepisy ustawy z dnia 16 lutego 2007 r., nie przewidują żadnych przepisów proceduralnych, które rzecznik konsumentów ma stosować przy wykonywaniu swoich zadań, w tym w szczególności występując do przedsiębiorców. Działania rzecznika nie polegają na prowadzeniu postępowań administracyjnych i wydawaniu decyzji administracyjnych. Podstawą działania rzecznika nie są przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, ani także przepisy kodeksu postępowania cywilnego, zaś w obowiązujących przepisach brak jest podstaw prawnych do ingerowania przez organy powiatu w stosunki między rzecznikiem, będącym odrębnym organem, a konsumentem.

Pana Sebastiana Wojtynę poinformowano również, iż na stronie powiatu łęczyńskiego poświęconej Rzecznikowi Praw Konsumentów, Rzecznik udostępnia wzory pism reklamacyjnych, wniosków numery oraz kontakty z instytucjami zajmującymi się ochroną konsumentów. Rzecznik udostępniając wzory pomagał również dostosować wzór do konkretnego przypadku. Ponadto, praca Rzecznika jest również unormowana w Regulaminie Organizacyjnym Starostwa Powiatowego w Łęcznej powołanego Uchwałą Zarządu Powiatu nr 20/113/2026 z dnia 27 lutego 2026 r. Kwalifikacja do interwencji oraz umieszczenie jej w ramy kategoryzacji nie jest zatem możliwe ze względu na indywidualność spraw zgłaszanych do Rzecznika. Indywidualne podejście do każdej sprawy poprzedzające wnikliwą analizę dokumentacji umożliwia dopasowanie adekwatnych do wymiaru sprawy rozwiązań. Rezygnacja z trybu indywidualnego podejścia narażałaby Konsumentów na kategoryzację co wiąże się z ryzykiem dobrania niewłaściwej drogi postępowania, a w rezultacie braku satysfakcjonującego rozwiązania. W uzasadnieniu zawiadomienia wskazano także, iż Powiatowy Rzecznik Konsumentów przyjmuje w poniedziałki, środy oraz piątki w godzinach od 7:15 do godz. 14:15 jednak ten zakres nie uwzględnia czasu poświęconego na analizę spraw, pisaniu wystąpień do Przedsiębiorców, szkoleń zarówno organizowanych przez Rzecznika jak i szkoleń własnych. Co więcej w zawiadomieniu tym wskazano dla porównania instytucji powiatowego rzecznika konsumentów na terenie innych powiatów, że Powiat Łęczyński posiada 55 429 mieszkańców (dane GUS), Powiat Lubartowski – 83 039 mieszkańców (Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Lubartowie przyjmuje 3 x w tyg. tj. pon. 12:30-16:00, śr. 12:30 – 15:30, pt. 12:30-15:00), Powiat Kraśnicki – 87 726 mieszkańców (Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Kraśniku przyjmuje 1 x w tyg. śr. 7:30 – 14:00), Powiat Świdnicki – 68 739 mieszkańców (Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Świdniku przyjmuje w pon. 12:17, wt., śr. czw. 10:00 -15:30 oraz pt. 10:00- 15:00). Zatrudnianie Powiatowego Rzecznika Konsumentów na część etatów jest powszechne nawet w znacznie liczniejszych powiatach i w pełni wystarczające by zaspokoić potrzeby mieszkańców na tego typu bezpłatną pomoc prawną. Ponadto, że utworzenie biura powiatowego rzecznika jest możliwe jedynie na podstawie art. 40 ust. 4 ww. ustawy, czyli w przypadku gdy Powiat posiada powyżej 100 tys. mieszkańców. Końcowo w uzasadnieniu zawiadomienia wskazano, że Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Łęcznej podlega bezpośrednio Staroście Łęczyńskiemu, w konsekwencji jako pracownik samorządowy podlega okresowej ocenie przez bezpośredniego przełożonego.

Po przeanalizowaniu złożonej skargi Komisja uznała przedmiotową skargę za bezzasadną.

Kontrola zarządcza - w myśl ustawy o finansach publicznych art. 68 ust. 1 - to ogół działań i czynności zapewniających realizację celów i zadań jednostki finansów publicznych. W powiecie Łęczyńskim co należy zaakcentować nie funkcjonuje Biuro Rzecznika, a Powiatowy Rzecznik Konsumenta w Łęcznej nie dysponuje zaplanowanymi środkami w zakresie swojej działalności z budżetu Powiatu Łęczyńskiego. Stosownie do brzmienia art. 44 ust. 3 ustawy o finansach publicznych, wydatki publiczne powinny być dokonywane:

1) w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasady uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów oraz zasady optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów,

- 2) w sposób umożliwiający terminową realizację zadań,
- 3) w wysokości i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań.

Ustawodawca w art. 68 ust. 2 ustawy o finansach publicznych wymienił przykładowe cele kontroli zarządczej i wskazał, że powinna ona zapewnić:

- 1) zgodność działalności z przepisami prawa oraz z procedurami wewnętrznymi,
- 2) skuteczność i efektywność działania,
- 3) wiarygodność sprawozdań,
- 4) ochronę zasobów,
- 5) przestrzeganie i promowanie zasad etycznego postępowania,
- 6) efektywność i skuteczność przepływu informacji,
- 7) zarządzanie ryzykiem.

Kontrolę stanowi zatem ogół działań podejmowanych w określonym celu. Wszelkie zatem czynności służące realizacji zadań danej jednostki sektora finansów publicznych w sposób zgodny z prawem, efektywny, oszczędny i terminowy uznawane są za działania funkcjonujące w ramach systemu kontroli zarządczej. Skarżący nie doprecyzował, które cele kontroli zarządczej poddaje pod wątpliwość. W zawiadomieniu do skarżącego nie wskazano, że w Starostwie nie istnieją żadne procedury wewnętrzne, a jedynie iż biorąc pod uwagę charakter pracy Powiatowego Rzecznika Praw Konsumenta, w obowiązujących przepisach brak jest podstaw prawnych do ingerowania przez organy powiatu w stosunki między rzecznikiem, będącym odrębnym organem, a konsumentem, nie jest zatem celowym i nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa, nakładanie na rzecznika sztywnych sposobów postępowania w ramach realizowanych zadań.

Ponadto, należy zauważyć że zgodnie z art. 40 ust. 5 ww. ustawy Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Łęcznej podlega bezpośrednio Staroście Łęczyńskiemu i wobec niego stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1135), w konsekwencji na podstawie art. 27 ww. ustawy Rzecznik jako pracownik samorządowy podlega okresowej ocenie przez bezpośredniego przełożonego.

Rzecznik tak samo jak inni pracownicy starostwa powiatowego w Łęcznej podlega kontroli zarządczej w następujących kwestiach:

- 1) zgodności działalności z przepisami prawa oraz procedurami wewnętrznymi;

W przypadku rzecznika, przede wszystkim są to przepisy ustawy z dnia 16 lutego 2027 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1714) oraz ustawa z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1976 z późn. zm.).

- 2) skuteczności i efektywności działania;

Jak wynika ze sprawozdania Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Łęcznej za 2025 rok, Rzecznik zrealizował 201 porad oraz 30 spraw wymagających wystąpień pisemnych, a dzięki pracy Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Łęcznej mieszkańcy odzyskali łącznie kwotę: 16 857,27 zł (słownie: szesnaście tysięcy osiemset pięćdziesiąt siedem złotych 27/00).

- 3) wiarygodności sprawozdań;

Rzecznik corocznie przedkłada sprawozdanie do zaopiniowania Staroście do dnia 31 marca, zgodnie z art. 43 ust.1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2025 r., poz. 1714). Po zaopiniowaniu rzecznik przekazuje sprawozdanie do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na przestrzeni lat nie zdarzyła się sytuacja, w której UOKiK poddałby wątpliwość dot. sprawozdań.

- 4) ochrony zasobów;

Brak incydentów dot. wycieku danych osobowych lub informacji niejawnych

- 5) przestrzegania i promowania zasad etycznego postępowania;

Rzecznik w swojej pracy dąży do polubownego rozwiązywania sporów

- 6) efektywności i skuteczności przepływu informacji;

Konsumenci mogą skontaktować się z rzecznikiem telefonicznie, e-mailowo oraz osobiście, a wystąpienia przekazywane pracodawcom były wysyłane bez zbędnej zwłoki.

7) zarządzania ryzykiem.

Co roku do 28 lutego składane jest sprawozdanie z zarządzania ryzykiem zgodnie z Zarządzeniem nr 154/2025 Starosty Łęczyńskiego z dnia 14 października 2025 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu kontroli zarządczej, procedury zarządzania ryzykiem oraz zestawu kluczowych wskaźników efektywności (KPI) dla systemu kontroli zarządczej w Starostwie Powiatowym w Łęcznej oraz w jednostkach organizacyjnych Powiatu Łęczyńskiego.

Standardy pracy Rzecznika Konsumentów wynikają bezpośrednio z brzmienia art. 40 do 43 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Jednocześnie, nie sposób znaleźć uzasadnienia do tworzenia procedur, których treść byłaby bezpośrednio przełożeniem przepisów ww. ustawy. Tworzenie procedur, poprzez sztywne powielanie przepisów ustawowych, które już obowiązują jest niezgodne z techniką prawodawczą.

W zakresie przywołanego w skardze Pana Sebastiana Wojtyny Regulaminu Organizacyjnego Starostwa Powiatowego w Łęcznej uchwalonego Uchwałą Zarządu Powiatu nr 20/113/2026 z dnia 27 lutego 2026 r., Regulamin ten nie obejmował zmian w zakresie Rzecznika Konsumentów w ten sposób w jaki wskazuje skarżący, nie utworzono bowiem biura Rzecznika. Utworzenie biura powiatowego rzecznika jest możliwe jedynie na podstawie art. 40 ust. 4 ww. ustawy, czyli w przypadku gdy Powiat posiada powyżej 100 tys. mieszkańców. Z perspektywy przywołanego artykułu oraz biorąc pod uwagę racjonalne wydawanie środków publicznych brak jest uzasadnienia dla utworzenia w powiecie łęczyńskim biura rzecznika, co zwiększyłoby m.in. koszty zatrudnienia w sytuacji gdy liczba mieszkańców Powiatu Łęczyńskiego sięga ok. 55 % liczby warunkującej utworzenie takiego biura, a zatem nawet nie zbliża się do liczby wskazanej w tym przepisie.

Kolejno, należy zauważyć, w odniesieniu do zarzutów skarżącego, że analiza praktyki innych starostw była przekazywana w piśmie RK.730.1.2026 z dnia 24 marca 2026 r. a mianowicie cyt: „Zaznaczenia wymaga fakt, że Powiat Łęczyński posiada 55 429 mieszkańców (dane GUS):

- Powiat Lubartowski – 83 039 mieszkańców (Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Lubartowie przyjmuje 3 x w tyg. tj. pon. 12:30-16:00, śr. 12:30 – 15:30, pt. 12:30-15:00),
- Powiat Kraśnicki – 87 726 mieszkańców (Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Kraśniku przyjmuje 1 x w tyg. śr. 7:30 – 14:00),
- Powiat Świdnicki – 68 739 mieszkańców (Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Świdniku przyjmuje w pon. 12:17, wt., śr. czw. 10:00 -15:30 oraz pt. 10:00-15:00).

Z powyższych danych wynika, że zatrudnianie Powiatowego Rzecznika Konsumentów na część etatów jest powszechne nawet w znacznie liczniejszych powiatach i w pełni wystarczające by zaspokoić potrzeby mieszkańców na tego typu bezpłatną pomoc prawną.

W zakresie ustawy o finansach publicznych oraz ustaleń NIK skarżący nie podał czemu służyć miałyby przywołanie tych ustaw i organu. Argumenty przytoczone w zawiadomieniu z dnia 24 marca br. w pełni uzasadniały i w sposób obszerny wyjaśniały przyczyny odmowy uwzględnienia wniosku.

W zakresie zarzutu Skarżącego odnośnie bierności procesowej w latach 2023-2024, wskazać należy zdaniem Komisji, że nie wynika ona jak z twierdzi skarżący - błędnej wykładni „swobodnego uznania” ale z braku zaistnienia okoliczności, które uzasadniały takie postępowanie. Rzecznik chcąc realizować art. 42 ust 2 ww. ustawy uwzględnić m.in. możliwość wykazania zasadności roszczenia przed sądem, skalę

naruszeń praw klienta, czy sprawa ma charakter jednostkowy, czy też dotyczy szerszego kręgu klientów, doniosłość sporu prawnego - czy zachodzi potrzeba rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego budzącego szczególne wątpliwości lub mającego precedens. Decyzja o formie i zakresie realizacji zadań pozostawiona jest swobodnemu uznaniu rzecznika. W szczególności dotyczy to występowania do przedsiębiorców oraz wytaczania powództw i wstępowania do procesu. Należy zauważyć także, iż na terenie powiatu zapewniony jest także dostęp do bezpłatnego poradnictwa prawnego.

Biorąc powyższe pod uwagę, nie sposób uznać, że podczas rozpatrywania złożonego przez skarżącego wniosku, doszło do naruszenia obowiązków kontroli zarządczej (art. 68 ust. 2 pkt 1 i art. 69 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych w zw. z Komunikatem Nr 23 Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2009 r.), jak i że odpowiedź zawiera wewnętrzne sprzeczności, czy też że w uzasadnieniu zawiadomienia nie zawarto rzetelnego uzasadnienia faktycznego i prawnego, czy też że w ramach załatwienia wniosku dopuszczono się błędnej wykładni „swobodnego uznania. We wskazanym zawiadomieniu w sposób należyty i zgodnie z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego w sposób rzetelny wyjaśniono wszystkie niezbędne okoliczności dla prawidłowego załatwienia wniosku.

Samo przytoczenie w skardze odmiennej, własnej oceny sposobu i zasad funkcjonowania instytucji rzecznika praw konsumenta nie może być uznane za wystarczające do uznania skargi za zasadną i nakazania Staroście Łęczyńskiemu opracowania pisemnych procedur wewnętrznych dla biura Rzecznika Konsumenta, czy też Rzecznika Praw Konsumenta – biorąc pod uwagę, że w Powiecie Łęczyńskim nie funkcjonuje biuro rzecznika.

Mając na uwadze powyższe, Komisja uznała skargę za bezzasadną.

Daniel Stowik

ADWOKAT
Olga Chabros

